

clamores, ideo repetitis vicibus viscerose rogando tibi mandamus, ut in quantum statum nostrum et honorem diligis, quantitatem illam, quae mitti debebat in fine mensis proxime preteriti nec non quancumque aliam tibi possibilem, ultra quomodocumque non differas destinare, procurans cum ingenti ferventique ac etiam importuna instantia tam apud reginalem celsitudinem et comitem camerarium quam alibi, quod census residuum in instanti nativitate domini vel citius habeatur, ac de clerici subsidio quidquid poteris adunare; nam modicum adhuc erunt haec omnia, profluvii debitorum et expensarum attentis.

Caeterum accepimus, quod Florentini multos pannos magnasque mercancias Barulū¹ et Manfredoniam deferri fecerunt, et in regno quod immediate tenetur ab ecclesia plus quam quacumque parte mundi facta sua cum favoribus exequantur, quod est valde absurdum audire. Quare procures cum sollicitudine, quod bona huiusmodi et quaevis Florentinorum alia capiantur omnino et nostri processus realiter exequantur.² Videretur autem nobis expediens, quod ille frater pro publicatione dictorum processuum destinatus ad executionem dictarum mercenciarum celeriter mitteretur. Rursus intelleximus, quod contra Robertum de Capua, eo quod tamquam obedientiae filius prosequitur Florentinos et processus eosdem exequitur, regina turbata est, de quo non sufficimus admirari pariter et turbari, et praesertim quod spretis censura ecclesiastica et sententiis tam gravibus, ipsa vasalla peculiaris ecclesiae, neglecto insuper iuramento, matris suae favere velit notoriis inimicis: super quibus studio ferventi procures remedium celeriter adhiberi, omnino faciens quod nullus interveniat in supradicta pecunia quam tocius destinanda defectus, si nobis cupias in aliquo complacere. Datum Rome die xxvi. decembris.

Copia ad Aix. Bibliothèque Méjanes; Cod. 915, f. 363-364.

9. Papa Gregorio XI al cardinal de Lagrange ed all'arcivescovo di Narbona.³

Roma, 2 marzo [1378].

Dilecto filio Ioanni tit. s^{ci} Marcelli presb. cardinali et venerabili fratri Ioanni archiepiscopo Narbonnensi, sedis apostolicæ nunciis. Gregorius etc. Dilecte fili ac venerabilis frater. Mirari cogimur, unde

¹ Barletta, nel medio evo detta comunemente Berolūm (cfr. per es. MURATORI III, 495; XXI, 43), oggi pure porto di mare non senza importanza.

² In principio la regina di Napoli aveva proceduto bruscamente contro i Florentini. Cfr. la lettera di lagnanza della repubblica alla regina in data 15 agosto 1376, registrata in GHERARDI VIII 1, 273, n. 232; più tardi essa cercò di riconciliare Firenze con Gregorio XI. Cfr. SALUTAT. Epist. ed. BODARD I, 82-83, 166.

³ Cfr. sopra p. 117. Sul cardinale de Lagrange cfr. DU CHESNE Hist. des card. français I, 645 ss.; II, 407. Cfr. MUNTZ, Le manuscrit du Card. de Lagrange à A. Paris 1886. Di Narbona era allora arcivescovo Gio. Roger nipote di Gregorio; cfr. BALUZE I, 820 ss.; II, 778 e Gallia christ. VI (Paris 1839), 94-95. Con ambedue il papa mandò anche Martino de Salva, vescovo di Pamplona; v. Gallia christ. loc. cit.; SALUTAT. Epist. II, 135 e BALUZE I, 1156.